

Η ΞΑΝΘΗ ΓΟΗΣΣΑ ΤΗΣ ΜΠΡΕΣΤΗΣ

Το άδοξο τέλος των μυστικών πρακτέρων. Πότε αρχίζουν ν' άπετυχαίνουν στην καριέρα τους. Το παράδειγμα της Μάτα Χάρι, της Άννας Μαρίας Λέσσερ και της Μάρθας Ρισσέρ. Η άφιξη μιάς Γερμανίδας κατασκοπέου στη ναυτική βάση της Μπρέστης. Η εύθυμη ζωή της με τους αξιωματικούς του ναυτικού. Το είδύλλιο της Λυδίας Όσβαλντ με τον σημαίοφορο Μωρίς ντε Φορσεβίλ. Ένα μυστηριώδες γράμμα. Η τραγικές συνέπειες ενός ετυχισμού γάμου, κλπ.

ΑΙ, αυτή εινε η τραγική αλήθεια: Οι άνθρωποι του ύποκόσμου, οι λαποδύτες κι' οι κατάσκοποι δεν πρέπει να έχουν καρδιά. 'Ο έρωτας παραλύει τη δραστηριότητά τους, σταματάει το μυαλό τους και τους κάνει να προβιδώνεται, χωρίς να το θέλουν στους άστυνομικούς. Υπάρχουν άπειρα παραδείγματα μεγάλων άπατελώνων, οι όποιοι έχασαν το παγινίδι, γιατί έκαναν την άνοησία να πιστέψουν στα τρυφερά λόγια μιάς γυναίκας.

Άλλά και διάσημες λαποδύτεριες είχαν το ίδιο άτυχο τέλος, όπως η Άννα Μαρία Λέσσερ, η φράου Μάρθα Ρισσέρ κι' ένα πλήθος άλλων τρυφερών κατασκοπών είχαν άδοξο και τραγικό τέλος, γιατί χάρισαν την καρδιά τους σ' έναν άνδρα. Η Μάτα Χάρι έπεσε νεκρή από τις σφαρές του έκτελεστικού άποστολάματος. Η Άννα Μαρία Λέσσερ, η πασιγνώστη φρουλάκις, Ντόκτορ, η όποια είχε άγαπήσει παράφορα έναν Έλληνα, βρίσκεται σήμερα κλεισμένη σ' ένα ψυχιατρείο κι' η Μάρθα Ρισσέρ, η ευναϊκα-κί-τιγρίς, κρεμάσθηκε στις φυλακές του Σαιν-Λαζάρ, μη προδώντας να ύποφέρει το χωρισμό της από τον άγαπημένο της. Κι' η τραγωδίες των κατασκοπών εξακολουθούν να συγκινούν άκόμη και σήμερα την κοινή γνώμη, με τις δραματικές λεπτομέρειές τους. Μιά παράμοια λοιπόν ιστορία ξετυλίχτηκε αυτές τις μέρες στη ναυτική βάση της Μπρέστης. Η ήρωίδα της εινε η πασιγνώστη γιατί την ύμορφιά της Λυδία Όσβαλντ και θύμα ένας νέος και πλούσιος σημαίοφορος, ο κ. Μωρίς ντε Φορσεβίλ. 'Ισού πώς άκριβώς έχει αυτή η τελευταία ύπόθεσις της κατασκοπείας, η όποια ήταν μοιραίο ν' άποτύχη, γιατί είχε άνακατευθή σ' αυτήν κι' ο φλογερός έρωτας :

Έδώ κι' ένα χρόνο είχε έγκατασταθή στο άριστοκρατικό ξενοδοχείο «Κοντινιτάλ» μιά Έλβετις δημοσιογράφος. Ήταν τόσο ύμορφη, τόσο έξυπνη και τόσο πλούσια, ώστε έδλος ο κόσμος της Μπρέστης έπιδιώκε να σχετισθή μαζί της και να την καλέσει στο σπίτι του. Η Λυδία Όσβαλντ δεχόταν μ' ένθουσιασμό αυτές τις προσκλήσεις, λάμβανε μέρος σ' όλες τις δεξιώσεις και στους χορούς κι' ήταν το στόλισμα των άριστοκρατικών σαλονιών της πόλεως αυτής της Γαλλίας. Η ύμορφιά της ήταν τόσο γοητευτική, ώστε σκάνθωνε κυριολεκτικώς τους θαυμαστάς της. Η χαριτωμένη δημοσιογράφος είχε θαυμάσια ξανθά μαλλιά, ύπεροχα μεγάλα κι' έκφραστικά μάτια κι' ένα πλαστικό κι' άρμονικό σώμα, που την έκανε να μοιάζει σαν θεά. Όλοι την έλάτρευαν. Τόση δέν ήταν η άφροσύλις τους, ώστε κανείς δέν σκέφτηκε να έξετάσει άν πράγματι, ήταν δημοσιογράφος και τι είχε έρθει να κάνει στη ναυτική βάση της Μπρέστης. Οι πιο περιέργοι από τους θαυμαστάς της ήταν βέβαια οι δημοφιλή Λυδία είχε άυτοτίλοφορηθή δημοσιογράφος, για να κάνει περισσότερο έντύπωση στους φίλους της. Κι' αλήθεια, κινούσε τό ενδιαφέρον έλων, γιατί δέν μπορούσαν να έξηγησουν πώς μιά τόσο ύμορφη και πλούσια γυναίκα είχε καταπισθή μ' αυτό το κουρατικό επάγγελμα, τό γεμάτο έπεισόδια κι' ίστορίες. Σ' όσους μάλιστα είχαν την περιέργεια να της ρωτήσουν, τους άπαντούσε μ' ένα μυστηριώδες χαμόγελο :

—Α, δέν έχετε καθόλου δίκιο. Η δημοσιογραφία εινε τό πιο κατάλληλο επάγγελμα για μιά γυναίκα που άγαπάει τις περιπέτειες. Μπορεί να τρωπήσει κανείς παντού, άκόμη και σ' αυτά τό επικίνδυνα καταγώγια, χωρίς να κινδυνεύη η ζωή του. Έχει ένα σωρό φίλους και προπάντων διαρκώς αλλάζει έντυπώσεις, εινε έλεύθερος σαν τό πουλί και ταξιδεύει από χώρα σε χώρα, βλέποντας ένα σωρό ύμορφα πράγματα. Καμμιά φορά όμως έχει και τις σκληρές του άπογοητεύσεις. Γι' αυτό οι

δημοσιογράφοι, όπως κι' οι καλλιτέχνες, γεννιούνται, δέν γίνονται. Ένας ρεπόρτερ δέν ξέρει ποτέ τι θα πη ή λέξις «άδύνατον». Όταν τό άναθέσουν μιά ύπόθεσις, πρέπει να την πετύχη μ' όλα τά μέσα και σ' όσα βεβαιώ δτι έρχονται μέρες που έχναι άκόμη και να φάη, καθώς εινε άφωτισμένοι στις έρευνές του. Όσο για μένα, θα προτιμούσα να χάσω όλη την περιουσία μου, παρά να έγκαταλείψω τό επάγγελμά μου.

Ποτέ όμως η Λυδία Όσβαλντ δέν άνέφερε την έφημερίδα που έργαζόταν, ούτε κανείς θαυμαστής της είχε διαβάσει καμμιά ενδιαφέρουσα άναπόκρισι της. Μά τι σημασία μπορούσαν να έχουν όλ' αυτά; Η Λυδία Όσβαλντ ήταν μιά χαριτωμένη κι' ύμορφη γυναίκα που χόρευε θαυμάσια, φλερτάριζε άκόμη πιο καλά και δέν θύμωνε καθόλου όταν της έκαναν οι φίλοι της τρυφερές έξομολογήσεις. Οι κάτοικοι της Μπρέστης έξεραν τό ύπεροχο αυτόκίνητό της κι' οι άστυφύλακες ποτέ δέν την ένοχλούσαν με τις παρατηρήσεις της.

Ήταν μιά δημοσιογράφος. Κυκλοφορούσε έλεύθερα παντού, χωρίς να κινη τις ύπομεις και χωρίς κανείς ποτέ να τολμούσε να της φέρη δυσκολίες. Κάθε έξοδός της η Λυδία Όσβαλντ ταχυδρομούσε μιά ενδιαφέρουσα άναπόκρισι στην Έλβετία. Η ύπηρεσία παρακολουθήσεως των έξωνων, δύο-τρεις φορές είχε άνοιξει προσεχτικά αυτούς τους φακέλλους, για να δει τι έγραφε αυτή η ξένη δημοσιογράφος για την Μπρέστη. Δέν βρήκε όμως τίποτε τό ύποπτο. Η Λυδία Όσβαλντ περιέγραφε τη ζωή της σ' αυτή τη ναυτική βάση της Γαλλίας, μιλούσε για τη ναυτική σχολή των δοκιμών, για τις ύμορφες γιορτές, για τα νυχτερινά κέντρα του λιμανιού, με τόση χάρη, ώστε οι άστονομικοί βεβαιώθηκαν ότι αυτή η γυναίκα ήταν μιά καλή δημοσιογράφος και τίποτε περισσότερο.

Ένα πράγμα μόνο δέν μπορούσαν να έξηγήσουν: Την άδυναμία της να σκετιζεται μ' όλους τους αξιωματικούς τ' ναυτικού, που είχαν έμπιστευτικές θέσεις. 'Ο διοικητής παραδείγματος χάρι της Βάσεως των ύποβρυχιών ήσαν προσωπικός φίλος της, καθώς κι' οι κυβερνήται των ύποβρυχιών. Έπίσης όλοι οι αξιωματικοί του έπιτελείου και των άντιτορπιλικών, που ήταν άγκυροβολημένα στο ναύσταθμο της Μπρέστης, ήσαν οι είνουσιμένοι θαυμαστάς της. Έτσι η Λυδία Όσβαλντ περνούσε τις περισσότερες μέρες της πάνω στα Γαλλικά πολεμικά, διασκεδάζοντας με τους αξιωματικούς, όταν δέν είχαν ύπηρεσία.

Κάθε βράδυ σχεδόν η Λυδία κι' η φίλης της πήγαιναν σ' ένα σπίτι αυτά τά πολεμικά για να χορεύουν με τους ναυτικούς και να τους κάνουν πιο εύχάρστες τις ώρες της βάρδιας τους. Γιατί η Λυδία Όσβαλντ, τά Γαλλικά πολεμικά δέν είναι πειά κανένα μυστικό. 'Ηξερε την ταχύτητα τους, τον έξοπλισμό τους, τις τροποποιήσεις τους, τά πάντα. Άλλωστε ήταν στενή φίλη και μ' όλες τις γυναίκες των αξιωματικών του ναυτικού, η όποιες της είχαν τόση έμπιστοσύνη, ώστε τις διεβίβαζαν όλες τις συζητήσεις που έκαναν με τους συζύγους τους, χωρίς να φαντάζονται ότι η Λυδία Όσβαλντ ήταν μιά επικίνδυνη κατάσκοπος.

Έκείνο τον καιρό η Όσβαλντ έκανε την γνωριμία του σημαίοφορου Μωρίς ντε Φορσεβίλ. Αυτός ο ύμορφος αξιωματικός δέν άργησε να κατακτήσει την καρδιά της. Πρώτη φορά ένοιωσε η Λυδία ότι είχε άγαπήσει έναν άνδρα μ' έναν τόσο άληθινό και φλογερό έρωτα. Μάταια προσπάθησε ν' άντισταθή στο αίσημά της. Καταλάβαινε ότι δέν μπορούσε πειά να έρυσσθή κι' έτσι είχε άρχιση ν' άγαπάη τη Γαλλία, περισσότερο από την γάμη. Η όποια την είχε διορίσει μυστική πράκτορα. Έτσι αγάστικά έπαψε να στέλνη τις ενδιαφέρουσες άναποκρισεις της κι' άφωσιώθηκε στην άγάπη του ντε Φορσεβίλ. Οι δύο έοικτυμένοι έμειναν τώρα σ' ένα πολυτέλες διαμέρισμα τό «Κοντινιτάλ» κι' όλη τη μέρα νύριζαν μαζί, κόνοντας εθιμισμένα δυοισά για τό μέλλον. Είχαν άποφασίσει να παντρευθούν. Και πράγ-

Η Λυδία Όσβαλντ

ματι, ή Λυδία 'Οσβαλντ έγινε σε λίγο κυρία ντε Φορσεβίλ, κι όλες ή εφημερίδες της Μπρέστης μιλούσαν γι' αυτόν τόν ταιριασμένο γάμο. 'Ως συμπλήρωση της ετυχίας τους, ήρθε στον κόσμο ένα χαριταμένο μαωρό. 'Η Λυδία έγινε μητέρα. Κι' όλος ό κόσμος πεία μακάριζε τό ταιριαστό άνδρόγυνο. 'Ήσαν νέοι, πλούσιοι κι αγαπιόντουσαν όσο λίγοι έρωταμένοι. 'Όσο για τούς φίλους τού Μωρίς ντε Φορσεβίλ, αυτοί τόν μακάριζαν για τήν τύχη, που είχε νά πάρη μιά τόσο όμορφη γυναίκα.

Μιά μέρα όμως στά γραφεία τής Γενικής 'Ασφαλείας τής Μπρέστης έφτασε από τό έξωτερικό ένα άνόνομο γράμμα, τό όποιο αναστάτσε τούς άστυνομικούς. Κάποιος «φίλος τής Γαλλίας» τούς έκανε γνωστό ότι ή Λυδία 'Οσβαλντ ήταν Γερμανίδα κατάσκοπος και τούς έδινε και τις έξής πληροφορίες: 'Η Λυδία 'Οσβαλντ, ύστερα από τις σπουδές της στό Πανεπιστήμιο, προσελήθη στη Μυστική 'Υπηρεσία τού Βερολίνου κι' είχε δράσει στην 'Αγγλία και στην 'Αμερική, παρουσιάζομένη με διάφορες ιδιότητες. Στη Γαλλία είχε πάει πρώτα στην Τουλώνα και κατόπιν είχε έρθει στην Μπρέστη, όπου παρουσιάσταν ως δημοσιογράφος. Μά ή άναποκρίσεις της δεν ήσαν τίποτ' άλλο, από μιά λεπτομερή περιγραφή τού εξοπλισμού τής Γαλλίας και τών νέων έφευρέσεων τού ναυτικού της. 'Ήταν τόσο συγκεκριμένες αυτές ή καταγγελίες, ώστε οι άστυνομικοί αναστατώθηκαν. Πήγαν άμέσως στό ξενοδοχείο «Κοντινετάλ», Έκαναν Έρευνα στό διαιμέρισμα τής κ. ντε Φορσεβίλ και δεν άργησαν ν' ανακαλύψουν τήν αλήθεια "Ετσι συνέλαβαν τήν Γερμανίδα κατάσκοπο και τήν ώδήγησαν στην άστυνομία.

'Η Λυδία 'Οσβαλντ δεν άρνήθηκε τήν ένοχή της: —Ναι, τούς είπε, ήμουν πράκτορ τής Μυστικής 'Υπηρεσίας, άλλ' από τή μέρα που γνώρισα τόν άνδρα μου. άγάπησα τόσο τή Γαλλία, ώστε έπαυσα νά στέλνω τις πληροφορίες μου. Κι' αυτή ήταν ή αίτία τής καταστροφής μου. Οι ίδιοι ή Γερμανοί με πρόδωσαν. φοβούμενοι μήπως άποκαλύψω τήν μυστική δράνάκι τους.

Μά οι άστυνομικοί δεν πίστεψαν στά λόγια της Εβ' 'Ωλλωστε τόσα λίγα τά παραδέχονται τών κατασκόπων που θυσιάζουν κι' αυτήν άκόμη τή ζωή τους για τόν έρωτα! Γι' αυτό ή Λυδία 'Οσβαλντ κατηγορήθηκε ως ένοχος έχάτης προδοσίας και κλείσθηκε στις φυλακές. 'Όσο για τόν ημιαπόφορο Μωρίς ντε Φορσεβίλ, υπέβαλε άμέσως τήν παραίτησή του κι' άφωσιώθηκε στην άνατροφή τού άτυχου παιδιού του. Στους φίλους του δέ που άρχισαν νά τόν περιφρονούν γι' αυτήν τήν τόσο λίγο άνδρική στάση του, δήλωσε με δάκρυα:

—Ξέρω ότι ένας τίμιος άξιωματικός σε μία τέτοια περίπτωση θ' αυτοκτονούσε. Δυστυχώς για μένα δεν υπάρχει αυτή ή παρηγορία. Δεν μπορώ ν' αφήσω άπροσάτευστο τόν κόσμο τού παιδι μου, ένα μαωρό. Κανείς δεν θά θελήση νά φρονισή για τού παιδι μου ένας κατασκόπος. "Αν σκοτανόμουν, θά κλειχαιαν αυτό τ' άβδο πλάσμα σε κανένα βρεφοκομείο. "Όχι, είμαι πατέρας και δεν έχω τό δικαίωμα νά στερήσω τού παιδι μου από τις φροντίδες μου. Τό μαρτύριο μιάς άτιμώσεως, δεν εινε μεγαλύτερο από τό έγκλημα νά εγκαταλείψω τού παιδι μου, έστω κι' άν όλος ό κόσμος με περιφρονήση γι' αυτή τήν άπόφασή μου.

Κι' ό Μωρίς ντε Φορσεβίλ από εκείνη τή μέρα άφωσιώθηκε στην άνατροφή τού παιδιού του, υποφέροντας σκληρά από τήν ιδέα ότι είχε άγαπήσει μιά κατάσκοπο και τής είχε δώσει τό τίμιο όνομα τής άρχοντικής οικογενείας του

ΑΝΤΡΕ ΝΤΕΛΠΥΚ

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΤΑ ΛΕΠΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ

'Ο στρατηγός Μπασσομπερέ, ρωτούσε κάποτε τόν γενναίο ύπασπιστή του λοχαγό Στρέι πόσων χρόνων ήταν.

—Μά... ίσως και σαράντα, ίσως και σαρανταέντε, στρατηγέ μου.

—Τί λογαριασμός εινε αυτός; ελε παραξημένος τότε ό Μπασσομπερέ. Γιατί αυτή ή άδωδιότης;

—Στρατηγέ μου, μετρώ τά χρόνια μου, τά άσημικά μου, τά εισοδήματά μου κλπ., για νά μήν τά χάσω!.. Τά χρόνια μου όμως ύπόκειν ποτέ φρόδος νά φύγουν από τή ράχι μου; ... άπάντησε ό Στρέι.

ΑΝΕΜΩΝΕΣ

ΣΤΟΝ ΑΝΕΜΟ

'Ο ύψης στό κορμί και στό μυαλό άνθρώπου, όσο χαμηλά και νά πέση, έχει πάντα δύο πιστούς φίλους, έτοιμους νά τόν σηκώσουν πάλι: τά δύο τού χέρι... *

'Ετσι είμαστε έμεις ό άνθρώποι. Λύνομα τά προβλήματα τής Αιωνότητας πούν ενκολότερα από τις μικροσκοπίες τής πρόσκαιρης ζωής μας!.. *

ΓΙΑ ΝΑ ΓΕΛΑΤΕ

ΤΑ ΕΞΥΓΝΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΥΤΑ

(ΑΠ' ΤΑ ΛΟΝΔΡΕΖΙΚΑ ΦΥΛΛΑ)

Παραβολή.

Βίλλνυ. — Μάμπελ, άς παίξουμε τόν 'Αδάμ και τήν Εβ' 'Εσύ θά είσαι ή Εβ' κι' εγώ ό 'Αδάμ.

Μάμπελ. — Σίμφωνοι. Λολόν;

Βίλλνυ. — Νά: θά με βάλεις σε πειρασμό νά φάω τό μήλο που κρατάς κι' εγώ θά τό φάω!.. *

'Αμίμητο.

'Η σύζυγος. — 'Όταν πεθάνης, Σίμφωνε, τί έπίγραμμα θέλεις νά σοβ βάλουν στην πλάκα τού τάφου σου;

'Ο σύζυγος. — «'Επιτέλους, μόνος!» *

Τό ρολόγι τού στομαχίου.

Μιά οικογένεια Γερμανών χωριού έκανε όλες τις προετοιμασίες της για νά μεταναστεύση στις 'Ηνωμένες Πολιτείες. Τήν προηγούμενη όμοιως μέρα τής αναχωρήσεώς τον, τό μεγαλύτερο παιδι, ό Χάιν, ό όποιος ήταν τρομερός φαγάς, έφερε άντ'φρησεις.

—Γιατί εσύ δεν θέλεις νάρθης μαζί μας στην 'Αμερική; τόν ρώτησε ό πατέρας του.

—'Επειδή μούτε ό δάσκαλος τού χωριού πώς όταν έδώ στη Γερμανία έχομε 12 τό μεσημέρι, στην 'Αμερική έχουν 4 τό πρωί

—Και τί μ' αυτό;

—'Απλούστατα: μου εινε άνεπιφορο νά πάω σ' ένα μέρος...στό άποιο νά περιμένο τόση ώρα για νά γευματώ!.. άπάντησε άρπλεύστατά ό γυός του.

Παρανόσιος.

'Ο άρρωστος. — 'Ωχ, γιατρέ. 'Υποφέρω φρεχτά! Κάνετε με νά πεθάνω, για νά γλυτώσω μιά ώρα άρχήτερα άπ' αυτό τό μαρτύριο...

'Ο γιατρός. — 'Εννοια σας!.. Αυτό εινε δική μου...δουλειά!.. *

'Ετοιμότης.

'Ο δάσκαλος ενός οικοτροφείου ήταν μεροληπτικός υπέρ του μαθητού Τόμ και αδητόρος στό μαθητή Τζόννυ. 'Ενα πρωί, οι δύο αυτοί μαθητά συνέθη ν' άγγήσουν στό μάθημα κι' ό δάσκαλος τούς κάλεσε μπροστά του ν' άπολογηθούν.

—Γιατί, παιδιά μου, άργήσατε; Τό κοουόνι χτύπησε κι' έτρεξε νά τό άκούσετε.

—Συγγνώμη, τού ελε τό προστατευμένος τού μαθητός, ό Τόμ. 'Ανεπαρκούσα δυ ταξείδια στην Καλιφόρνια και νόμισα ότι τό κοουόνι τού σχολείου που χτυπούσε ήταν ή σφυρίχτρα τού πλοίου, με τό άποιο ταξείδενα...

—Πού καλά, Έκανε ό δάσκαλος, ό όποιος ήταν όποσώδηποτε άποφασισμένος νά τόν συγχωρήση. Κι' έστ', Τζόννυ; γήσιος και ελεε στόν άλλο μαθητή. Τί έχεες νά πης, για νά δικαιολογήσης;

—'Εγώ, κύριε, ελεε σασιτισμένο τό παιδάκι, ...πειρώμενα νά βγη από τό πλοίο ό Τόμ, για νάρθουμε μαζί!.. *

'Ενας γέρος 'Εβραίος ψυχογράφος. 'Όλη του ή οικογένεια είχε συγκεντρωθή πάνω από τό προσεφέρτό του κι' άκούγε τις τελευταίες του θελήσεις. 'Αξάνα ό μεγαλύτερος γυός του τόν ρώτησε νά του πη τά όνόματα τών ανθρώπων ό όποιοι τού χρωστούσαν χρήματα. Τότε ό πατέρας του, μολονότι βρισκόταν στόν επιθανάτιο ρόγχο, τού άπορίθμισε μιά δωδεκάδα διάκληρη όφειλετών του.

—Τώρα, πατέρα, τούπε ό γυός του, πές μου τά όνόματα κι' εκείνων στους όποιους χρωστάει χρήματα.

—Δεν εινε και τόση βία, τού άπάντησε με σθησιμένη φωνή ό 'Εβραίος, και...ξερήχησε!.. *

'Η έξήγησις.

'Ενας μετανάστης, επιστρέφοντας από τήν 'Αμερική, ζητάει πληροφορίες για τή νέα, τήν όποια αγαπούσε από τά παλιά του χρόνια.

—Μήπως ένδιαφέρεται άκόμη για τήν κόρη σας; ό Τζέιμ; ρωτάει τή μητέρα τής αγαπημένης του.

—Μά... Τώρα πεί... Δεν ένδιαφέρεται διάλου γι' αυτή, άπαντά ή μητέρα.

—Τί χαρά!.. Δεν θά τόν ήθελε βέβαια εκείνη και θά τόν Έκανε ν' άπογοητευθή.

—Δεν με καταλάβατε; τήν ταναρεύτηκε!.. τού έξήγησε ή μητέρα τής νέας. *

Τό προτιμότερο.

'Ε κείνος. — Είμαι τής γνώμης ότι ό καλύτερος τροπος για νά έπισμοποικήσης μιά πρόταση γάμου, εινε ένα φιλί. 'Εσύ τί λές;

'Ε κείνη. — Δεν συμφωνώ διάλου με τή γνώμη σου. Προτιμώ έναν...πατά!.. *

